

עין משפט נר מצווה
ג א מיי פיה מהלכות תרומות הלכה ט:
ד ב מיי שם פ"ד הלכה א':
ה ג מיי פ"ו מהלכות מעילה הלכה א':
ו ד מיי שם פ"ה הלכה ה':
ז ה מיי שם פ"ו הלכה א':
ח ז מיי שם פ"ה הלכה ג':
ט ז מיי סלכה ד ופ"ו הלכה א':
י ח מיי פ"י מהלכות תרומות הלכה ג':

שיטה מקובצת

אָ ובמחובר לקרקע. כגון שישב על שדה הקדוש דומיא דסוטה דמרייר במחבר כמעט אשך וליותו חטא תאמר ונפשיה מעבדות כוכבי דאיה במחבר כדאיייל אליהוּם על ההיִים ולא הוּרִים אליהוּם וי"ל דגוי דעבדות כוכבים לא מיקרי אסורא שייך בה דהר מותר ועובדו בס"ק. תוס' תכ"י: וברשליח. י"א וברשליח: ג וברשליח. י"א פרט לרשליח: ד וברשליח. י"א וברשליח: ו ונהגה. כך גירס רש"י אין לי אלא אוכל ונהגה אכילתו כר ברוב ס"י ל"ג אלא הכי אין לי אלא אוכל ונהגה מנין אכילתו ונהגה גירס אין לי אלא אוכל נהגה בדבר שאין בו פגם מנין אכילתו ואכילת חברו אוכל כיון דמתרומה לויף ובהתרומה לא אשכחן אלא אוכל דרתיב ואשך כי יאכל קדש נהגה מנין דאיתיה במעילה בדבר שאין בו פגם אכילתו ואכילת חבריו דאם אשך חזי שיעור וחבירו חצי שיעור או נהגה חצי שיעור סוף חצי שיעור ואכל חצי שיעור למפרע והבא לא איירי בשאר פגם אלא באוכל. עכ"ל הרא"ש ד"ל: ו כאחר אף חטא האמור במעילה כר: ו גם ומי שפגם נהגה לאפקורי היכא דחד קרע ופגם חצי שיעור ואידך דלבש ונהגה חצי: ו מעל הסיד ומזה"ד כותבי: שפגם בו נהגה למעוטי אי פגם חצי שיעור ונהגה חצי שיעור ושפגמו ונהגתו כחתח: ו מה"ד וברשליח שעשה: ו מתרומה בתרומה אל: ו ונהגה ו אף ונהגה ואכילתו: ו אכילתו שילימה בעי כביות התרומה דכרתיב: ו וגוי ובתרומה קא אות ד' נמחק: ו כרתיבם ואינו נהגה אף אינ אכיל כזה במעילה במעשה מרשות הקדש שהוא רשות הקה"ק לרשות: ו אדעתא דמליף מוסטה: ו שן שיעור רשות שמשנה שמה מרשות: ו ין עבודת הקה"ק וחולין: ו אין קצת מן העבירה לרף ע"י אישות הבעל היתה נאסרת לכל אדם ונהגה היא מנה א"כ הוי שיעור וחכי: ו שן פירוש פנים האחר שיעור תנא כמו: ו שיעור שמוציא מרשות: ו לא מכירה או נתינה או שאילה: ו עם שחשוב כמו זכר: ו פג נהגה מעל ועל שיעור ין עבודת כוכבים דהוי כמו שיעור מרשות לרשות בלא שום הנאה דכפי' כך דקרקע מש"יח: יכול פגם ולא נהגה. פ"י יחא חדיב דומיא דסוטה דמעל דאשבתאז: גבי עבודת כוכבים והחובי עבודת כוכבים הוא פגם ואינו נהגה כמה שמוציא עבודת הבורא ית"ש נהגה ולא פגם נמי מעילה דסוטה שהובעל נהגה ולא פגם האשה שהי בעולת בעל שבתולתו היא אפשר דהא בעי שקדמה שכיתב בעל לבעול כך פ"ה לר"י פי' זה לומר דמעילת דסוטה קא אבדיל שהוא נהגה אדרבה משמע דקאי

אסוטה וי"ל דהאי' דקאי אסוטה שמונה תחתיו וכן גבי פוגם ולא נהגה דילפינן מעבדות כוכבים פגם קאי אשנוא של הקב"ה כמה שמניח עבודתו והולך אחרי ההבל לעובדו ולא נהגה אותו רשע כלל כמה שמניח הבורא ית' כך שיטה של הפי' ופי' נהגה כר' כך מצאתי בתוס' כת"י והוא חסר מן התוס': ו פגם או פוגם ולא נהגה פי' נהגה על חיבת וכו' נרשם קו למעלה ליהדות כי לפ"ד ראי' למחקר: ו פגם מאי יכול דקאמר: ו נהגה ולא פגם אות כי תיבות דילפינן מעילה מסוטה נמחק: ו טעמא וטענה: ו לא דרמתינן מיירי בדבר: ו פגם אדרב שיש בו פגם כו' שירך הנאות ע"י: ו לפטור דהקדש חיבת כמה נמחק: ו לא מחיבת ורואה עד חיבת בדבר נמחק: ו לא תיסק אדעתין לחיוביה אות א' נמחק: ו לא תחלף וגבי פגם ולא נהגה שפירשנו דתיסק אדעתין למליף ממעל דעבודת כוכבים שמוחקי בידים ומשליכו לאיצדוב כגון שנטל הגובר והפגז על הקדש כו' (והשאר נמחק): ו לא משברו ובהי"ג הוי פגם ולא נהגה דילפינן מעבדות כוכבים לולי הקרא אחרינא של תרומה וע"כ הוי הכי ולא דליכא לפרושי כו': ו לא מכירה או מתנה: ו לא דא"כ היכי מייתי חיבת כי נמחק: ו לא מש"י ובמחברו לקרקע כגון שישב על שדה של הקדש כלומר היא חייב בקרבן מעילה דהא ליכא קרא דלמעשה הי"ג פרט לשליח שעשה שליחותו פי' שאם עשה השליח שליחותו לא ימעול בכך הבעה"כ ויכין ליכא סברא הוא ולא למעול דדברי הרב ודברי התלמיד דברי מי שומעין ואית' והלא אין מעילה אלא בשוגג ולא שייך למיגר דברי הרב וי"ל דשליח שעשה שליחותו מעל כפי"ה אפילו נזכר שליח הוא נזכר בעה"כ דהשתי שייך שפיר דברי הרב ודברי התלמיד וכן צ"ל (ובתרא) [כפ"י דקדושין] וחסא גבי מעילה כתיב נאמר חטא בתרומה ונאמר חטא במעילה מה חטא האמור בתרומה פוגם ונהגה פי' פוגם התרומה ונהגה באכילתה דהכתוב כו'. תיבות מה תרומה פוגם ונהגה נמחק: ו לא התכן וגבי פוגם: ו לא בתרומה כדדרשינן כי אכל פרט למליף אף הקדש דוקא פוגם ונהגה לאפקורי: ו מחיבת ואין עד חיבת אכילתו נמחק: ו פל' ומי שפגם נהגה כחוליו כחוליו וכן הויה ונהגה למחר דרמיתו והנאותו מעטפרי לזמן מרובה. ובתולשו מן הקרקע כמו תרומה שהיא הלתשו הי"ג וברש"י דברי אחר ונהגה בזה פנימיהו ונאותו כחתת לאפקורי פגם היום ונהגה למחר דרמיתו והנאותו מעטפרי לזמן מרובה. ובתולשו מן הקרקע כמו תרומה שהיא הלתשו הי"ג וברש"י שעשה שליחותו ששה שליחותו כמו גבי תרומה דרמיתו מאתם וכן אתם לרבות שליחותכם שאם בעה"כ מצוה לשליח לתרום הרי הוא כמו שתרם בעה"כ ובה"כ גבי מעילה כי עשה שליח שליחותו של בעה"כ הוי כאילו מעל הוא עצמו: ו פגם שצות את חבריו כר' ליתא דעא"ג דיש: ו פג החלב כך. ותיבות דכפיריש שם בתוספתא נמחק: ו לא למש"יח מנין אכל היום ואכל למחר ואפילו לזמן מרובה וא"כ למה לי תו וימנא אחרינא הא לא קשיא

יח:

עלמו אימא דלין בזה מעילה קמ"ל מעילה דגבי עבודת כוכבים דהוי שינוי רשות בלא הנאה שמשנה עלמו מרשות הקב"ה ומעבודתו לרשות עבודת יז כוכבים דאינו נהנה בזה אף איזי במעילה כשמשנה מרשות הקדש לרשות הדיוט כגון מוכר ונותן ומשאל חפצים של הקדש להדיוט שמעל אע"פ שאינו נהנה וא"ת ולייתי מעילה דגבי עבודת כוכבים ולשמוק מסוטה וי"ל דאינטריך וטו מסוטה לאשמועינן דאפילו בלא שינוי רשות כגון גזבר של הקדש אפי"ה אם נהנה מעל ואפי' בלא פגם כגון קטלא וטענת דמתני' והא לא מצינו למליף מעבודת כוכבים דעבודת כוכבים איכא שינוי וטו מרשות לרשות שמינה עבודתו של הקב"ה ועובד עבודת כוכבים להכי אינטריך מסוטה וא"ת ומסוטה היא יליף הנאה בלא שינוי רשות והלא בנסוטה איכא שינוי מרשות הבעל לרשות הבעול וי"ל דבנסוטה ודאי ליכא שינוי רשות שמהי היא אינה מניחה את בעלה בשם שמונה מחמיו אכל מעבודת כוכבים מייתי ו' שמנים עבודת יז הקדש והולך ועובד עבודת כוכבים וא"ת כיון דמעילה דסוטה אינה קרייה שינוי רשות א"כ מאי קאמר דנרייתא אף מעילה אלא שינוי וכו' הוא אומר איש איש כי תשטה אשמו ומעלה וגו' וי"ל דעיקר סמך אמעילה דעבודת כוכבים דמייתי לבסוף ומ"מ אגב אורחיה מייתי מעילה דסוטה לאשמועינן דשייכא מעילה בהקדש בנהגה בלא שינוי ובלא פגימה דדומיא דסוטה כדמסיק לקמן א"י נהי דשינוי רשות

ליכא בנסוטה כדפרישית שאינה יוצאה מרשות הבעל בך מ"מ איכא שינוי קלמ' יזו והכי קאמר דנרייתא אין מעילה אלא שינוי פי' יטו דשני פנים האחד שינוי דהנאה ו' כמו נהנה מן ההקדש אפילו בלא שינוי רשות כגון גזבר ובלא פגימה דרמ"ה הוי שינוי וטו שהקדש כל הנאותיו אסורות להדיוט וכן מצינו מעילה כיוצא בה גבי סוטה דכתיב כי תשטה אשמו וגו' וכדפרישית ועוד יש שינוי אחר בלא שום הנאה כגון שינוי ו' מרשות לרשות שמוציא מרשות הקדש ומכניס לרשות הדיוט כגון מכירה לאו ונתינה והשאלה ומיד שנשנתה לרשות הדיוט לעשות עשה ה' להדיוט מעשה שחשוב וכן ויהי וקנין מהדיוט להדיוט אע"פ שלא נהנה וטו ועל שינוי זה מייתי מוימעלו דעבודת כוכבים ו' דסג' כמו שינוי מרשות לרשות כדפי' בלא הנאה כך דקדק מש"יח: ו יבירל נהגה ויא פגם יזו [ואן פוגם ויא נהגה וכו'. פי' נהגה ולא פוגם ו]סד' יליפי מעילה מסוטה וא"ת פוגמה בנעילה של זנות שהיא עושה ו' את בעלה ודומיא דהכי נימא גבי הקדש וא"ת מאי יזו [יכולן דקאמר וגם מאי מייתי מתרומה לפטור נהגה יזו בלא פגם ו' דילפינן מעילה מסוטה והא מתני' היא דנתנה קטלא יזו טענת דנהגה בלא פגם חייב וי"ל דמתניתין יזו בדבר שאין בו פגם שדך שמשמיו והנחתו בלא פגם והכא דבר שיש בו פגם קאי

וה"ק יכול נהנה בלא פגם חייב בכל דבר א"כ יטו בדבר שיש בו פגם וס"פ (כמה) דהקדש נהנה בלא פגם לאו (והכא אדבר שיש בו פגם קאי וה"ק יכול נהנה בלא פגם חייב בכל דבר א"כ) בדבר שיש בו פגם (ומייתי דבבר שיש בו פגם דבדבר שיש בו פגם קרדוס וחולק וא"ת כיון דבדבר שיש בו פגם מיירי א"כ היכי תיסק וטו אדעתא לחיוביה ממשעילה דסוטה והלא סוטה לא דמיא אלא לדבר שאין בו פגם כדפרישית וי"ל דרמ"ה אי' לאו מיעוטא דילפינן מגו"ש דמרומה הוי ליפינן מסוטה כל נהנה בלא פגם אפילו בדבר שיש בו פגם אע"ג דלא דמי לטוטה משום דסבדרא הוא לומר כיון דלהנאה קפיד קרא לחיביניהו א"כ לא שאל אין בו פגם ולא שיש בו פגם ולא נהגה בלא פגם חייב כדפי' דליכא מעילה דעבודת כוכבים וגם מתן נמי נתנה למחרו הוא מעל אלא ודאי מיירי בנזיק בלא שינוי רשות כדפרישית וא"ת והיא גופה היכי בעי למליף מעבודת כוכבים והלא בפגם עבודת כוכבים איכא נמי שינוי רשות כדפ"ל וי"ל דמכל מקום סלקא דעתך אמינא דעיקר קפידיא דקרא לאו משום שינוי רשות אלא פאגמא ופסידיא דהקדש קפיד רחמנא ואם כן אפילו בלא שינוי רשות נמי סלקא דעתך אמינא דליכא לחיובי להכי אנטריך תרומה לחלק כך דקדק מש"יח וטו: בזה תרומה פוגם ונהגה. דהכתיב כי יאכל ואי אפשר לאכילה בלא פגימה שמשפירס התרומה מן הכהן לאו וגם פוגם בלא נהנה פטור בתרומה הוי לאפקורי נהנה בלא פגם וננה היכא דליכא שינוי רשות כגון מזיק וטו ואין להקשות לכתוב תרומה ולשמוק ופגם מנזרין: ו פא' אבירלתו ואבירת חבריו. מיירי באכילת את חצירו שנתן לתוך פיו של חצירו דליכא לפרושי אכילת חצירו ע"י שליחות שזיה פטו חצירו לאכול מן ההקדש הא לימא אע"ג דיש שליחות לדבר עזירה גבי מעילה כדילפינן חטא חטא מתרומה הני מילי במעילה הנאה ע"י הוצאה אכל במעילה הנאה לא כדאמרנין פרק האיש מקדש (קדושין דף מג.) לא מצינו בכל התורה כולה זה נהנה חוה ממתיב גבי האומר לשלוחו לא ואכול את החלב וטו וכדפי' שם בתוספתא כך נראה למש"יח א"י שמה י"ל גם ע"י שליחות וכגון שזיה את חצירו ליעול ולאכול ומדאגביה קימה ומעל קודם האכילה כדפירש שם בתוספתא כך נראה למש"יח מה:

הנהגה מן ההקדש פרק חמישי מעילה

יכול פגם ולא נהגה. כלומר יכול יהא מועל היכא דפגם ולא נהנה כגון שקרע בגד של הקדש דומיא דוימעלו דעבודת כוכבים דליכא שינוי וליכא הנאה: או יהא מועל כשהנהגה ולא פגם כי היכי דאשכחן בנסוטה דנהגה ולא פגם שהרי פגומה ועומדת שבעולה היא ומעילה היא: או בדבר

שמחורב לקרקע. כגון צאלין של הקדש. ובשליח (ע"ה) דעשה שליחותו של בעה"כ יכול שימעול השליח כמו שאילו עשה מדעת עצמו: **פ"ל וחסא ונאמר חטא בתרומה.** ולא תשאו עליו חטא מה חטא האמור בתרומה פוגם ונהגה ומי שפגם נהנה עשמו דהוא עצמו שפגם התרומה הוא עצמו נהנה ממנה: **ובדבר שפוגם זו נהגה.** ולא בדבר אחר: **ופגימא ונאסא כאחד.** בשעה אחת כדאמרנין[[] והנחתו וציעורו שזי: ופסולתו מן לקרקע. דתרומה אינה נוהגת אלא בתלוש דכתיב ודברים יז) ראשית דגנך היינו לחדגן: ונשליח שעשה שליחותו. דכי תרס מדעתו של בעה"כ הוא דהויא תרומה: **אף חטא האמור במעילה פוגם ונהגה.** מעל לאפקורי פגם ולא נהנה כגון שקרע שיראץ של הקדש או לבש חלוק שנהגה ולא פגם ו' ואידך דקתני במתני' דנהגה ו' כחצי שיעור בלא מעל: ו' **ופגימה והנאה כאחת.** למעוטי פוגם האלדנא פרוטה^(ה) ונהגה למחר פרוטה^(ה): ו' **שליח שעשה שליחותו.** של בעה"כ דבעה"כ מעל פרט לשליח שלא עשה שליחותו אלא מדעת עצמו שלא מעל בעה"כ: אין לי אלא אוכל ונהגה. כדאמרן דכיון דליף תרומה ו' לא אשכחן אלא אוכל דכתיב

(ויקרא כג) ואשך כי יאכל קדש בשגגה וגו': **אינילו ואנילו חצירו.** כגון שלקח שיה פרוטה מן ההקדש ואכל הוא חזיה והאכיל חזיה לחצירו או נהנה הוא כחצי שיעור ונתן לחצרו החצי האחר ונהנה יזו. והנחתו ואכילת חצרו כגון שסך ששמן של הקדש בחצי פרוטה ונתן לחצרו החצי האחר ואכלו ו' וכן למפרע. והכא לא מיירי בשום פוגם אלא בנאכול: ואפילו לזמן מרובה. כגון שאכל זה חצי שיעור בשחרית וחצירו לערב^(ו) מנין שמתערפין ו' ויהא דנהגה חייב ת"ל תמעול מעל ריבה: **אי מה חטא האמור בתרומה לא לזיק שמי אינילו כאחת.** אלא אכילה יזו [אחת] ו' בעי בזיות דכתיבי ואשך כי יאכל קדש וגו' י' דבתרומה קא מיירי אף במעילה לא לזיק שמי אכילות כחתת ואנן קי"ל דלזיק בה שמי אכילות כחתת ונתין חתה אומר שאם אכל היום חצי שיעור ואכל למחר חצי שיעור דהיינו שמי אכילות ואפילו לזמן מרובה שהוא חייב: היא מילתא איכא צין וזמן מרובה דהכא לזמן מרובה דלעיל דהאי דהכא משמע צין לאחר שנים או שלשה ימים דקתני ביה אכל היום ואכל למחר וההוא דלעיל לא משמע אלא ביום אחד דלא תנא אכל היום ואכל למחר: ואפילו. לא השלים שיעור אינילו: **מנאן ועד שלש שנים מנין.** שהוא חייב:

עד
דמיזיקים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפלגי ר"ע סבר הואיל והוי דבר ולא פגם לאחרא אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאחרא הוי כדבר שאין בו פגם דמועלין בו כיון שנהגה שוה פרוטה ורבנן סברי הואיל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפלגי ר"ע סבר אע"ג דלא פגם ליה לאחרא מ"מ כיון דעתידי הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבושה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבושהי כמו לאחרא פגימיה ומעל ורבנן סברי כדאמרנין בפירוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בודאי: נפש. דכתיב במעילה אחד היחיד כו': וזו מעל אלא שינוי. כגון דמשנהו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשתי ומעלה בו שכן משנה במעלה לבעול: וכן וימעלו וגו'. ואינו אחרי הבעלים ששינוי עצמן מרשות המקום לרשות הבעל^(א). יכול פגם לא נהגה. כגון שקרע לבוש של קדוש ולא נהגה ממנו או ששפך משקה קדוש ולא נהגה ממנו: או נהגה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או בדברשמחורב לקרקע כגון נהגה באילן של הקדש:וברשליח שעשה שליחותו של בעה"כ יכול שימעול השליח: ת"ל וחסא ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגו' מה חטא

דדמיזיקים הרבה אינו לובשוש אלא פעם אחת או פעמים בשנה ומשמרו הרבה שלא יפגם ואינו פוגם עד לזמן מרובה. ובהא קמפלגי ר"ע סבר הואיל והוי דבר ולא פגם לאחרא אע"ג דפגים לאחר זמן כיון דאין בו פגם לאחרא הוי כדבר שאין בו פגם דמועלין בו כיון שנהגה שוה פרוטה ורבנן סברי הואיל ויש בו פגם מ"מ אין מועלין בו עד שיפגום ובהא קמפלגי ר"ע סבר אע"ג דלא פגם ליה לאחרא מ"מ כיון דעתידי הוא לפגם לאחר זמן על ידי לבושה דבר שיש בו פגם קרינא ביה וחשבנין כיון דלבושהי כמו לאחרא פגימיה ומעל ורבנן סברי כדאמרנין בפירוש במתני' כל דבר שיש בו פגם לא מעל עד שיפגום בודאי: נפש. דכתיב במעילה אחד היחיד כו': וזו מעל אלא שינוי. כגון דמשנהו מקדש לחול וכן הוא אומר כי תשטה אשתי ומעלה בו שכן משנה במעלה לבעול: וכן וימעלו וגו'. ואינו אחרי הבעלים ששינוי עצמן מרשות המקום לרשות הבעל^(א). יכול פגם לא נהגה. כגון שקרע לבוש של קדוש ולא נהגה ממנו או ששפך משקה קדוש ולא נהגה ממנו: או נהגה. בדבר שיש בו פגם אבל לא פגמו כלום או בדברשמחורב לקרקע כגון נהגה באילן של הקדש:וברשליח שעשה שליחותו של בעה"כ יכול שימעול השליח: ת"ל וחסא ונאמר חטא בתרומה. ולא תשאו עליו חטא וגו' מה חטא

מסורת הש"ס

א) וצ"ל אלה עמי האדני;.
ב) [פסחים ג.]. סנהדרין פד.
דקושין תכ: וזכמים מה. תמורה ג.].
ג) אוכל ונהגה מנין אפילונו כו' צ"ק.
ד) [קלמן כ.]. ס' כריתות יח:
ה) [טובה כ.]. ס' כחצי שיעור ופגם כחצי שיעור כו'. צ"ק.
ו) [בס"ה:
ז) [ויחא עבודת הקנינה מ"ו פרטות].
ח) [ויחא עבודת הקנינה ו' דלפי' כו'. צ"ק.
ט) כגון נהנה כו'. צ"ק.
י) דהוי נמי שינוי כו'. צ"ק.
יא) יכול פגם ולא נהנה או נהנה ולא פגם כו' פי' נהנה ולא פגם כו"ד
יב) נהנה ולא פגם כעלה
יג) דלפי' כו'. צ"ק.
יד) ונלא ליפינן מעילה כו'. צ"ק.
טו) גו' צ"ק נמי בהקדש נהנה ולא פגם דכר שיש בו פגם ומיירי בדבר שמשמיו דרך פגם כגון כו'. צ"ק.

תורה אור השלם

1. ויטמור את משמרוי ולא תשא יצילו חטא ומתו בו כי יחלצוהו בני יי מקדשכם: ויקרא כב ט
2. נפש כי תמעל מעל ויטאזה בשגגה מקדשי יי ודבאי את אשמו לזי אלי תמיס מן הדאן בערבך ספק שקליס בשקל הקדש לאשם: ויקרא ה טו

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה או בדבר שמחורב וכו' ונשליח שלא עשה:
ב) ד"ה אף חטא וכו' ואידך ג"כ ר"ל אידך בלא דקתני אחי למעוטי נהגה כחצי שיעור וק"ל:
ג) ד"ה אינילו וכו' וכן למפרע ג"כ ר"ל להיפוך:
ד) ו' דלפי' לערב מרובה וכו' ומצינו לערב באותו יום מנין ג"כ ועיין בסמך:

גליון הש"ס

גבי' ובתולשו מן הקרקע. עיין ונחסי דף מה פ"ה מוספות ד"ה דומיא:

רבינו גרשום

של הקדש כל הני אין בהן פגם כבך קרא כיון שנהגה מתן שוה פרוטה מעל וכיצד משערין בהו הנאה אומרים כמה רוצה אשה ליהן שישאלוה תבטישין כמות הללו להולכי לבית משה להכבד בהן ובאותו שיעור משלמת להקדש כשנשתמשה בהן: וכל דבר שיש בו פגם כגון לבש בחלוק או כסה בשלית או בקע בקדרום כיון דעומדים לפגם לא מעל עד שיפגום בהן שוה פרוטה: ומודה ריע לחכמים בדבר שיש בו פגם מעל. כלומר לכשיפגמו דלא אולינו בתר הנאה אלא בתר פגם: במאי קא מופלגי. פירכא היא קדא פירי אז הכי דמודה ריע בדבר שיש בו פגם לרבנן ריה הני חזינו רבנן אס כן במאי קא מופלגי: אמר רבא בלבושה מיצטאה. דלא לבש ליה לא לגמרי מנחון דלבושו דבחון פגים לאחור ולא לגמרי מבפנים מעל בשריה דההוא נמי פגים לאחור דמתחבך לבשר אלא בלושו שלובש בין זה לזה שאינו פוגם עד זמן מרובה: ומלמלי. בגד של פשתן דק הרבה ביותר כדאמרנין במס' גיטין שבתתא ועמלל דהוי כי אמגורא שכל כך הוא דק ששכסורין אותו כולו ביחוד אינו גדול יותר מאגור ויכין

ע"ש שייך לעמוד הקדס